

ТЕКСТ КОЈИ ЈЕ ЗАПАЛИО ХРВАТСКУ: Ово је истина о хрватским краљевима и хрватској историји!

29 маја 2017

[Tweet](#)

Једну младу жену из Србије данима је преко фејса малтретирао неки Хрват и тражио да изађу заједно. Причао јој је о хрватским краљевима и истицао хрватску супериорност над Србима. Очајна, обратила ми се за помоћ.

Мало људи у Србији зна да читава супериорна хрватска повијест нема више од 150 година. Тек у другој половини 19. вијека Беч је стварао институције, Ватикан католичио, а католички попови и бечки ђаци измишљали приче из непостојеће хрватске повијести. Како је у 19. вијеку много Срба студирало у Бечу, студенти из тадашње Хрватске срели су се са јунацима и догађајима из српске прошлости. Један, којем се српска повијест посебно свиђела звао се **Иван Кукуљевић Сакцински. Он ће касније заједно са неколицином католичких свећеника измислити низ хрватских краљева, ископати многе лажне налазе... све оно што смо имали прилике гледати у научно-фантастичној серији “Хрватски краљеви”.**

Симболи једне нације и државе су грб, химна и застава.

Хрватски грб први пут се налази грбовнику у фојничком католичком манастиру, као један од грбова српских земаља цара Душана из 14. вијека.

Хрватску химну „Лијепа наша“ написао је Србин из Винковаца Јосиф Руњанин.

Хрватска застава са распоредом боја црвен-бијели-плави први пут је употребљена као српска застава Сретењским уставом 1835. године, али је забрањена ради протеста Турске. Касније је бан Јелачић ту исту заставу узео за заставу Велике Илирије. Аустрија ју је одмах забранила, да би је касније одредила за хрватску заставу и тако је остало до данас.

Оно што нису украли Србима, Хрвати су измишљали, а често су њихови краљеви настали на темељу сјећања на локалне српске кнезове и жупане, који онда у фантазијама ватиканских фалсификатора постају хрватски краљеви. Један од посебно популарних измишљених краљева је Звонимир.

Прича каже да је Звонимир убијен 20.4. 1089. јер су Хрвати одбили његов позив за суђеловање у крсташком рату, а он их је на смрти проклео:

“да хиљаду година неће имати владара свог језика!”.

Након Звонимирове смрти, Хрватском је завладао мађарски краљ Бела.

Хиљаду година касније, кад се клетва испунила дошао је Фрањо Туђман.

Ово је наравно тотална небулоза. Крсташки рат је избио тек 10 година касније и према томе, Звонимир за њега 1089. није могао знати осим ако није био видовит.

У разним верзијама Звонимир је убијан и 1059. и 1079., већ према дневно политичким потребама.

Како је могуће да народ само тако убије краљ који има своју гарду која га чува? Ко би се уопће усудио убити папиног вазала у папској земљи? Папа би ескомуницирао његове убице и на њих посало војску. Мађарски краљ Бела који је према овој причи завладао Хрватском умро је 30 година прије наводног убиства Звонимира. **Заправо се ради о преписаној чешкој легенди о смрти кнеза Већеслава касније познатог као свети Вацлав.** Осим тога, Хрвати јесу имали владара који је говорио на њиховом језику, звао се Александар Карађорђевић.

Као доказ постојања хрватског краља Звонимира дуго се наводила тзв. “Башћанска плоча” коју су идеолози хрватства називали “темељним спомеником хрватске писмености” и датирали је у 11. вијек. На тој плочи неки свећеник спомиње краља Звонимира. Плочу је “пронашао” Иван Кукуљевић Сакцински. **Међутим, најновије анализе су показале да је плоча фалсификат.** Облик и стил плоче немају везе са 11. вијеком. Црква у којој је плоча пронађена грађена је најраније у 14. вијеку у стилу касне романике. Како је плоча кориштена у цркви као преграда, израђена је када и црква. На плочи се налазио неки рељеф преко којег су фалсификатори уклесали садашњи текст. Када је све ово откривено, хрватски су историчари рекли да иако је плоча фалсификат, можда је постојао неки текст који спомиње Звонимира, па је стољећима касније исклесан у плочи. Можда, а можда га је исклесало и ванземаљац.

Један од археолошких проналазака на који су Хрвати највише поносни је крстионица кнеза Вишеслава која је наводно доказ да су Хрвати примили католичанство до 9. вијека. Ту крстионицу је католички свећеник Лука Јелић датирао на почетак 9 вијека., а по њему је она из Нина. Нин је мало мјесто у Крајини, гђе су по њиховим фантазијама столовали непостојећи хрватски краљеви и зато им је било важно да баш тамо постоји нека крстионица. Крстионицу је Мусолини поклатио Павелићу и од тада се чува у Хрватској. Ипак, недавно је водећи хрватски археолог, професор емеритус Никола Јакшић признано да нити је Вишеслав био Хрват, нити та крстионица има везе са Хрватима. Јакшић је након 40 година истраживања закључио да не постоји никакав хрватски споменик из раног средњег вијека и да никакви Хрвати у то доба уопће не постоје на овим просторима.

Крстионица је нађена у 19. вијеку у Венецији. Убрзо за њу сазнају идеолози хрватства. 1911. католички свећеник Лука Јелић пише како је у Нину пронашао темеље те крстионице. Тако је “Вишеславова крстионица” ушла у све хрватске уџбенике. Када су археолози отишли у Нин, схватили су да је Јелић измислио те темеље и да они не постоје. Данас се зна да је крстионица израђена за потребе покрштавања Срба на источној обали Јадрана, крајем 9. и почетком 10. вијека и свако се својим очима може увјерити да на њој стоји уклесано име српског кнеза Војислава, а не Вишеслава који није ни постојао.

Још луђа прича хрватске митолошке историографије је она о “персоналној унији” са Угарском. Како су најзападније српске земље биле врло сиромашне, српски владари нису имали претјерани интерес да их бране.

Тако су Мађари освојили подручје од Загреба до Задра у 12. вијеку и држали га све док Угарска није пала под турску власт. **Хрвати то раздобље називају “Хрватско-Угарским краљевством” и “персоналном унијом”.** Кажу да су само имали истог владара као и Мађари, али своју државу. То је као да Срби кажу да су били у Српско-османском царству, персоналној унији и да су са Турцима делили само султана. У ту сврху измишљена је тзв. “Пацта Цонвента” која је наводни документ из 12. вијека. Међутим, Пацта Цонвента је писана језиком из 15. вијека, у њој се налази низ грешака, нпр. Коломан се наводи као син Ладислава, а био му је нећак. У мађарским изворима нема спомена о Пацти Цонвенти, нити је ико спомиње прије 17. вијека. Суочени са тим аргументима хрватски повјесничари признају да је Пацта Цонвента фалсификат, али кажу да је можда постојао неки усмени договор са непостојећим хрватским племством. Можда, а можда је постојао о усмени договор са троловима.

Кад им се спомене да се за разлику од Срба никад нису бунили него били вјерни слуге својих окупатора, Хрвати наводе **Матију Губца** којег је посебно форсирала комунистичка историографија. Наводно је извијести Матија Губец подигао буну, истјерао угарску војску из Загорја, буна је ипак разбијена, а он окруњен круном од гвожђа и убијен **1573**. Да је стварно у то доба неко успио истјерати угарску војску, то би подручје одмах освојили Турци. На попису кметова мађарске породице Хеннунгх у селу Хижаковец из 1574. спомиње се и Матија Губец, а он је по овој измишљеној причи тада наводно већ годину дана мртав.

Заправо се ради о некој локалној тучи у околини Загреба коју је умирило осам војника. Читава легенда је преписана према буни коју је водио **Ђерђа Дожа** против мађарског племства у Банату.

Шта још рећи о народу који је језик украо Србима, којем је граматику написао Србин Ђура Даничић, народу који није имао ни презимена ни земље, док Срби и у Хасбуршкој монархији и у Османском царству имали своју земљу, а најстарија српска презимена нађенасу у Дечанској христовуљи из 1330. године. Чак и иритантни хрватски поздрав “бок” долази од искварене варијанте аустријског њемачког “мајн бокн” што значи “мој наклон”.

Када су покатоличени расрбљени сељаци стизали у Загреб они нису разумјели њемачки, па су поздрав “мајн бокн” помјешали са својим “помоз Бог” у конструкцију “бок или бог” која се и данас у Хрватској користи.

Она жена са почетка ове приче, коју је Хрват малтретирао преко фејса и молио је да изађе са њима, обратила се мени за помоћ. Одговорио сам јој:

– Реци му да ћеш се изаћи са њим под условом да први састанак буде на гробу неког хрватског краља.

– Никад јој се више није јавио.

Миславе ХОРВАТ